

F. t. l. vedr. bygningsfredning m.v.

ringsmetode (Survey of Architectural Values in the Environment). Udvalget anbefaler endvidere, at Miljø- og Energiministeriet og Boligministeriet i fællesskab udarbejder det fornødne vejledningsmateriale om de lokale puljers/fondes etablering og administration med standardvedtægter, støttevilkår osv. Det kan herved sikres, at den statslige økonomiske støtte også rent faktisk forbedrer eller fastholder de bevaringsværdige kvaliteter i bygningerne. Det er også udvalgets opfattelse, at det nøje må vurderes, om der bør gennemføres en udvidelse af den eksisterende ordning med skattefratagelse for tilskud til fredede bygninger til også at omfatte tilskud til bevaringsværdige bygninger. Det må efter udvalgets opfattelse i givet fald sikres, at en sådan ordning alene angår klart afgrænsede bygningskategorier, og at der ved ordningens etablering ikke er risiko for en afsmittende virkning i forhold til andre bygningskategorier m.m.

En sikring af de fredede og bevaringsværdige bygningskvaliteter forudsætter ikke alene økonomiske midler, men også de *fornødne faglige forudsætninger ikke mindst hos håndværkere*, for at byggearbejderne kan gennemføres. Med dette udgangspunkt har udvalget gennemgået de eksisterende ordninger m.m. og konkluderer, at de eksisterende uddannelsesmæssige rammer for at imødekomme behovet for bygningsbevaringsopgaverne generelt er tilstede indenfor erhvervsuddannelserne og arbejdsmarkedsuddannelserne. Der kan være behov for yderligere tiltag for at støtte de små fag, og der vil være behov for vidensformidling til uddannelsessystemet med henblik på stadig udvikling i uddannelserne. Der vil også være et voksende behov for bedre og mere lettilgængelig information om bevaringssspørgsmål til bygherrer, håndværkere m.fl.

Efter udvalgets opfattelse er der behov for en institution med et egentligt fagmiljø til varetagelse af den samlede vidensopbygning, dokumentation, forskning samt formidling vedrørende bevaringen af dansk bygningskultur. Med dette udgangspunkt har udvalget vurderet Raadvad Centerets muligheder. Efter udvalgets opfattelse er centeret i dag en for spinkel organisation. Det må derfor overvejes, om centeret skal styrkes såvel organisatorisk som ressourcemæssigt. Inden der eventuelt træffes beslutning herom, bør der efter udvalgets opfattelse ske en nøjere kortlægning af behovet, og der må på det grundlag vurderes de alternativer, der foreligger for en videreførelse og videreudvikling af de funktioner, som Raadvad Centeret har i dag. Udvalget peger i denne forbindelse på de muligheder, der tilsyneladende ligger i loven under Erhvervsministeriet om teknologisk service og de godkendte teknologiske

serviceinstitutioner. Det er udvalgets opfattelse, at denne kortlægning af de forskellige muligheder bør foretages af en betydelig større kreds af ministerier, organisationer, institutioner eller lignende, end der har været repræsenteret i udvalget.

Kulturmiljøforskningen

Miljø- og Energiministeriet har som opfølgning af kulturmiljøredegørelsen taget initiativ til et tværministerielt arbejde under Forskningsministeriet med henblik på en kortlægning af forskningsbehovet på kulturmiljøområdet. Arbejdet forventes færdigt i februar 1997.

Internationale initiativer

EF-traktatens art. 128 angiver rammerne for det europæiske arbejde med kulturarven. Det er således fastslået, at varetagelsen af kulturarvshensyn skal indgå i alle Unionens foranstaltninger, ligesom dette er tilfældet med miljøhensyn. Artikel 128 danner ligeledes grundlaget for forslag til den fælles handlingsplan for kulturarven, RAPHAEL-programmet.

Europarådet har gennem mange år været det europæiske forum for beskyttelse af kulturarven. Samarbejdet i Europarådet foregår inden for rammerne af *Konventionen om Kultursamarbejde* fra 1954, som ud over Europarådets medlemslande er tiltrådt af en række lande, der endnu ikke er optaget som medlemmer. I maj 1996 afholdt Europarådet den fjerde ministerkonference i Helsingfors for ministre ansvarlige for kulturarven. Her blev der vedtaget en resolution om kulturarvens rolle i samfundet. Resolutionen lægger vægt på, at bevaring af kulturarven er afgørende for opnåelse af en bæredygtig udvikling. Resolutionen lægger endvidere op til, at der skal udarbejdes en rekommandation om bæredygtig kulturisme.

Danmark deltog aktivt i udarbejdelsen af *Granda-konventionen* fra 1985 om beskyttelse af den arkitektoniske arv og har ratificeret denne. Danmark har undertegnet *Maltakonventionen* fra 1991 om den arkæologiske arv, og en ratificering vil blive søgt gennemført i 1997. Konventionerne indeholder de principper for beskyttelsen af kulturarven, som anvendes her i landet og er samtidig udgangspunktet for en række rekommandationer på særlige områder, hvoraf især rekommandationen om det tyvende århundredes arkitektur (nr. R (91) 13 fra 1991), og rekommandationen om beskyttelsen af kulturlandskabet (nr. R (95) 9 fra 1995) indgår i grundlaget for Kulturmiljøredegørelsen og de initiativer, regeringen har taget som opfølgning af redegørelsen.